

14 Ianuarie

Duminica a XXIX a după Cincizecime. A celor 10 leproși. Încheierea praznicului Botezului Domnului.

UTRENIA

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...

Poporul: Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...

Preotul: Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!

Preotul: Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi,

totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Cei șase psalmi ai Utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,

și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.
Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsât peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.
Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.
Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,

din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, într-o Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine

și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineasă.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.
Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,
Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.
Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.
Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întu întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât ania Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întreagă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-un adevărul Tău,
auzi-mă, într-o dreptate Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învăță-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întinerie, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțime de îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care aşteaptă iubirea ta de oameni; şi tuturor le dăruieşte mila ta cea mare. — Ca mântuiţi fiind cu sufletul şi cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat şi binecuvântat, al Tatălui, şi al Fiului, şi al Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăţilor, izvorule ce pururea izvorăşti, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice şi atotstăpâni-torule, toţi ne închinăm, şi ne rugăm ție, chemând milele tale şi îndurările tale, spre ajutorul şi paza smereniei noastre. Pomeneşte, Doamne, pe robii tăi, şi primeşte rugăciunile cele de dimineaţa ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, şi nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toţi ne păzeşte cu îndurările tale. Pomeneşte, Doamne, pe cei ce priveghează şi cântă, spre mărirea ta, şi a unuia născut Fiului tău şi Dumnezeuului nostru, şi al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor şi păzitor; primeşte rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri şi înţelegător. — Că tu eşti Dumnezeuul nostru, şi ție mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile

noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutător puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noas-tre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată,

nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a

cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății

tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru sfânt lăcașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 7

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 1. **M**ărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 2. **T**oate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 3. **Nu** voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 4. **P**iatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul*

s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 7

Stricat-ai cu Crucea Ta moartea, deschis-ai tâlharului raiul; plângerea purtătoarelor de mir ai schimbat-o, și apostolilor a propovădui le-ai poruncit, că ai înviat, Hristoase Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Praznicului, glas 1

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii S-a arătat. Că glasul Părintelui a mărturisit ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te; și Spiritul în chip de porumb, a adevărit întărirea Cuvântului. Cel ce te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, mărire ție.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **T**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Primul rând de Sedelne ale glasului 7, din Octoih

Viața în mormânt a zăcut și pecetea pe piatră s-a pus, ca pe un împărat adormit ostașii au

păzit pe Hristos și îngerii L-au mărit ca pe un Dumnezeu fără de moarte, și femeile au strigat: Înviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Cel ce cu îngroparea Ta cea de trei zile ai prădat moartea, și pe omul cel stricat cu scularea Ta cea purtătoare de viață l-ai înviat Hristoase Dumnezeule ca un iubitor de oameni, mărire Ție.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Pe Cel ce S-a răstignit pentru noi și a înviat Hristos Dumnezeu, și a surpat puterea morții, neîncetat roagă-L de Dumnezeu Născătoare Fecioară, ca să mântuiască sufletele noastre.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

*Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.*

*Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

*Poporul: **Ț**ie, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

*Poporul: **A**min.*

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 7, din Octoih

Pecetluit fiind mormântul, viață din groapă ai răsărit Hristoase Dumnezeule, și ușile fiind încuiate, înaintea ucenicilor ai stat, Învierea tuturor, Spirit drept printr-înșii înnoindu-ne nouă, după mare mila Ta.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

La mormânt au alergat femeile cu lacrimi, mir purtând și ostașii străjuindu-Te pe Tine, Împăratul tuturor, au grăit între ele: Cine va prăvăli nouă piatra? Înviat-a Îngerul sfatului celui mare călcând moartea, Atotputernice Doamne, mărire Ție.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Bucură-te ceea ce ești plină de daruri de Dumnezeu Născătoare Fecioară, limanul și folosirea neamului omenesc, că din tine S-a întrupat Mântuitorul lumii; că una ești Maică și Fecioară pururea binecuvântată și preamărită. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască pace la toată lumea.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineată Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânselle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Închinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-ai îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Ipacoiul glasului 7

Cel ce ai luat chipul nostru și ai răbdat Crucea trupește, mântuiește-mă cu învierea Ta, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Antifoanele glasului 7

Antifonul I

Robia Sionului dintru înșelăciune ai întors-o, și pe mine Mântuitorule mă viază, scoțându-mă din robia patimii.

Cel ce seamă în austu rele pătimiri, posturi cu lacrimi, Acesta va secera mănunchi de bucurie ale hranei vieții celei deapănarea.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt, izvorul dumnezeieștilor vistorii, din care este înțelepciunea, înțelegerea, frica, Aceluia lauda, mărirea, cinstea și puterea.

Antifonul II

De n-ar zidi Domnul casa sufletului, în deșert ne-am osteni, că fără de Acela nici lucrarea nici cuvântul nu se săvârșește.

Pentru rodul pântecelui sfinții, prin mișcarea Spiritului, odrăslesc dogme părintești ale moștenirii fiești.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt împreună toate sunt, că mai-nainte de toate este Dumnezeu, Domnia tuturor, lumină neapropiată, viață a tuturor.

Antifonul III

Cei ce se tem de Domnul căile vieții aflând, acum și pururea se vor ferici, cu mărire nestricată.

Împrejurul mesei tale ca niște odrasle văzând pe fii tăi, bucură-te și te veselește, aducându-i pe aceștia lui Hristos, începătorule al turmei.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este adâncul darurilor, bogăția măririi, adânc mare de judecăți, ca întocmai mărit cu Tatăl și cu Fiul este, și cinstit.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 7

Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu, uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Stih: **M**ărturisi-mă-voi Ție, Doamne cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu, uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 7

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Ioan, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia Învierii a X-a. Evanghelia după Ioan (21, 1-14)

În vremea aceea, după ce a înviat din morți, Isus S-a arătat iarăși discipolilor, la Marea Tiberiadei, și S-a arătat Erau împreună Simon-Petru și Toma, cel numit Geamănul, și Natanael, cel din Cana Galileei, și fiii lui Zevedeu și alți doi din discipolii Lui. A zis către ei Simon-Petru: Mă duc să pescuiesc. Ceilalți i-au răspuns: Mergem și noi cu tine. Și au ieșit și s-au suit în corabie, dar în noaptea aceea n-au prins nimic. Iar când s-a făcut dimineată, Isus a stat la țărm; dar discipolii nu știau că este Isus. Deci le-a zis Isus: Fiilor, nu cumva aveți ceva de mâncare? Ei I-au răspuns: Nu avem. Iar El le-a zis: Aruncați mreaja în partea dreaptă a corăbiei și veți afla. Deci, au aruncat-o și

nu mai puteau s-o tragă de mulțimea peștilor. Atunci, discipolul acela, pe care-l iubea Isus, i-a zis lui Petru: Domnul este! Deci Simon-Petru, auzind că este Domnul, și-a luat haina, căci era dezbrăcat, și s-a aruncat în apă. Iar ceilalți discipoli au venit cu corabia, căci nu erau departe de țărm, ci la două sute de coți, trăgând mreaja cu pești. Deci, când au ieșit la țărm, au văzut jar întins și pește pus deasupra și pâine. Isus le-a zis: Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum. Simon-Petru s-a suit în corabie și a tras mreaja la țărm, plină de pești mari: o sută cincizeci și trei; și, atâția fiind, totuși mreaja nu s-a rupt. Isus le-a zis: Veniți de prânziți. Și nici unul dintre discipoli nu îndrăznea să-L întrebe: Cine ești Tu?, știind că este Domnul. Deci, a venit Isus și a luat pâinea și le-a dat-o lor, de asemenea și peștele. Aceasta este, acum, a treia oară când Isus S-a arătat ucenicilor Săi, după ce a înviat din morți.

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o laudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a

venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeuule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale

și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput

și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale, le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.
Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.
Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sângiuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.
Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;

arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;

inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluiește-ne, Dumnezeuule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Înviiind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: **M**ântuiește, Dumnezeuule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Licie, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor

Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

CANOANELE

**Canonul Învierii glasului 7, din Octoih.
Canonul I al Praznicului, din Minei, glas 2
Canonul al II lea al Praznicului, din Minei,
glas 2**

Catavasiile Botezului Domnului, glas 2

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 7

Irmos:

Cu voia Ta, Doamne într-o învârtosare pământească s-a schimbat firea apelor cea mai-nainte lesne vărsătoare, pentru aceasta neudat pedestru trecând Israil, cântă Ție cântare de biruință.

Osânditu-s-a tirania morții prin lemn cu moartea Ta cea nedreaptă, fiind Tu osândit Doamne, pentru aceasta domnul întinericului pe Tine nebiruindu-Te, după dreptate s-a izgonit.

Iadul de Tine apropiindu-se, și cu dinții neputând să sfărâme trupul Tău, la fălci s-a zdrobit. Pentru aceasta Mântuitorule, dezlegând durerile morții, ai înviat a treia zi.

A Născătoare:

Dezlegatu-s-au durerile strămoașei Eva, că scăpând de dureri, fără ispită bărbătească ai născut. Pentru aceasta arătat Născătoare de Dumnezeu știindu-te preacurată, toți te mărim.

Canonul I al Praznicului

Pe Adam, cel stricat, iarăși îl zidește în apele Iordanului și capetele diavolilor, celor ascunși, le sfărâmă Împăratul veacurilor, Domnul, că S-a preamărit.

Cu focul cel fără de materie al Dumnezeirii, în Trup materialnic îmbrăcându-Se, cu apa Iordanului Se acoperă Cel ce S-a întrupat din Fecioară, Domnul, că S-a preamărit.

Cel ce spală păcatele oamenilor, împreună cu aceștia S-a curățit în Iordan, cu care voind S-a asemănat, rămânând ceea ce era, și pe cei din întuneric i-a luminat Domnul, că S-a preamărit.

Canonul II al Praznicului

Plecatu-Ți-ai grumazul Tău, Împărate, soarelui celui purtător de lumină, care s-a arătat oamenilor din pustiu, venind acum la apele Iordanului, ca să smulgi pe începătorul neamului din locul cel întunecos și să curățești făptura de toată întinarea.

Cuvinte fără de început, pe cel ce s-a îngropat cu Tine în râu, pe cel stricat de înșelăciune, îl înnoiești desăvârșit, primind acest preaputernic glas de negrăit de la Tatăl: Acesta este Fiul Meu cel Iubit și întocmai Mie cu firea.

Cântarea a I a a Catavasiilor Botezului, glas 2

Fundul adâncului l-a descoperit, și pe uscat pe ai Săi i-a trecut, întru același acoperind pe potrivnici, Domnul, Cel tare în războaie, că S-a preamărit.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 7

Irmos:

Cela ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic Doamne Mântuitorule, și cu Spiritul cel atotlucrător și dumnezeiesc toată puterea lor, pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale mă întărește.

Tu suindu-Te pe lemn pentru noi, durere ai răbdat de voie îndurate Mântuitorule, și ai suferit rană de pace pricinuitoare și de mântuire credincioșilor, prin care Milostive toți ne-am

împăcat

cu

Părintele

Tău.

Tu Hristoase m-ai curățit de rană pe mine cel rănit la suflet de mușcarea balaurului, și mi-ai arătat lumină mie celui ce zăceam dedemult întru întuneric și în stricăciune, că prin Cruce în iad coborându-Te, împreună m-ai înviat.

A Născătoare:

Pentru rugăciunile Maicii Tale celei neispitite de bărbat dă pace lumii Mântuitorule, și poporului dăruiește-i biruință asupra vrăjmașilor, și măririi Tale celei nespuse învrednicește pe cei ce Te măresc pe Tine.

Canonul I al Praznicului

Veselește-te, astăzi, Biserică a lui Hristos, care mai înainte erai stearpă și cumplit neroditoare. Că prin apă și prin Spirit s-au născut ție fii, care cu credință strigă: Nu este sfânt ca Dumnezeuul nostru și nu este drept, afară de Tine, Doamne.

Înaintemergătorul strigă în pustiu cu mare glas: Gătiți căile lui Hristos și cărările

Dumnezeului nostru drepte le faceți și cu credință strigați: Nu este sfânt ca Dumnezeu nostru și nu este drept, afară de Tine, Doamne.

Canonul II al Praznicului

Cel ce a sădit întâi moartea făpturii, închipuindu-se în firea fiarei celei rău făcătoare, se întunecă prin trupeasca venire; că este lovit de Stăpânul, Cel ce S-a arătat ca un luceafăr, ca să-i sfărâme capul cel vrăjmaș.

Trage la Sine firea cea de Dumnezeu zidită, cea îngropată în hotarele pântecelui tiranului. Spre zidirea cea din nou a neamului pământesc, Stăpânul se naște, lucrul preabun săvârșind, că a venit, vrând să curățească firea noastră.

Cântarea a III a a Catavasiilor Botezului, glas 2

Domnul, Cel ce dă împăraților noștri tărie și înalță fruntea unșilor Săi, S-a născut din Fecioară și vine la Botez. Drept aceea, credincioșii să-I strigăm: Nu este sfânt ca Dumnezeu nostru și nu este drept, afară de Tine, Doamne.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Condacul Praznicului, glas 4

Arătatu-Te-ai astăzi lumii, și lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi, care cu cunoștință Te lăudăm. Venit-ai și Te-ai arătat Lumina cea neapropiată.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 7

Irmos:

Auzit-am taina iconomiei Tale, Hristoase Dumnezeu, a Celui ce sânurile părintești nu le-ai lăsat, și pe pământ Te-ai coborât și Te-am preamărit, Unule, Iubitorule de oameni.

Spatele Său l-a dat spre bătaie, Cel ce S-a întrupat din Fecioară; greșind robul, S-a bătut Stăpânul cel nevinovat, dezlegând păcatele mele.

Stând la judecată înaintea judecătorilor celor fărădelege, ca un osândit Se face vinovat, și cu mână de țărână se lovește peste obraz, Cel ce a zidit pe om ca un Dumnezeu, și pământul îl judecă cu dreptate.

A Născătoarei:

Ca o Maică cu adevărat a lui Dumnezeu roagă pe Făcătorul și Fiul tău cu totul fără prihană, să mă îndrepteze la limanul mântuirii al măritei voii Lui.

Canonul I al Praznicului

Să se curățească Soarele cel prealuminat din fire, cine a mai văzut, a strigat propovăduitorul? Să Te spăl cu ape pe Tine, strălucirea Slavei, chipul Tatălui, Cel pururea veșnic și iarbă fiind eu să mă ating de focul Dumnezeirii Tale? Că Tu ești Hristos, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu.

Arătatu-și-a Moise dumnezeiasca-cucernicie pe care a avut-o, apropiindu-se de Tine. Că dacă Te-a înțeles, când l-ai strigat din rug, îndată și-a întors fața. Dar eu cum Te voi privi deslușit, sau cum îmi voi pune mâna peste Tine? Că Tu ești Hristos, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu.

Suflet înțelegător având și cinstit fiind cu dreapta judecată, mă rușinez de cele neînsufletește; că dacă Te voi boteza pe Tine, mă vor învinui: muntele ce fumega cu foc, marea ce s-a despărțit în două și Iordanul acesta, care s-a întors. Că Tu ești Hristos, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu.

Canonul II al Praznicului

Cântarea IV, glas 2

Trimis fiind de la Tatăl, prealuminate Cuvinte, vii să gonești cuprinderea nopții cea rău întunecată, să dezrădăcinezi păcatele oamenilor și să-i tragi la Tine, ca pe niște fii luminați, cu Botezul Tău cel din curgerile Iordanului.

Văzând pe Însuși Cuvântul cel preamărit, propovăduitorul strigă lămurit făpturii: Acesta, Care este mai înainte de mine, a strălucit după mine cu trup asemenea mie, cu dumnezeiască putere, ca să strice păcatul nostru cel vrăjmaș.

Pășune aducând celei ce însăși este purtătoare de viață, vânează, călcând peste cuiburile vrăjmașului, dărâmând nenumăratele piedici, Dumnezeu Cuvântul, și pe cel ce lovea cu călcâiul pe tot neamul, prinzându-l, mântuiește făptura.

Cântarea a IV a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

Auzit-am, Doamne, glasul Tău, Care a zis: Glasul celui ce strigă în pustie, când ai tunat peste ape multe, mărturisind Fiului Tău, cu totul fiind de față, iar prin Spiritul a strigat: Tu ești Hristos, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 7

Irmos:

Noapte neluminoasă necredincioșilor ești Hristoase, iar credincioșilor luminare întru desfătarea dumnezeieștilor Tale cuvinte. Pentru aceasta la Tine alerg și laud Dumnezeirea Ta.

Pentru robii Tăi Te-ai vândut Hristoase, și ai răbdat lovire pricinuitoare de mântuire celor ce-Ți cântă: La Tine alerg și laud Dumnezeirea Ta.

Cu dumnezeiască puterea Ta, Hristoase, prin slăbiciunea trupului pe cel tare l-ai surpat și pe mine biruitor morții Mântuitorule, prin înviere m-ai arătat.

A Născătoarei:

Pe Dumnezeu L-ai născut Maică curată, întrupat din tine cu dumnezeiască cuviință, Prealăudată, pentru că n-ai cunoscut pat bărbătesc, ci din Spiritul Sfânt ai născut.

Canonul I al Praznicului

Adunându-se popoare nenumărate să se boteze de la Ioan, acela a stat în mijlocul lor și a strigat către cei de față: cine v-a arătat vouă, neascultătorilor, să fugiți de mânia ce va să fie? Aduceți roade vrednice lui Hristos, că Cel ce stă acum de față dăruiește pacea.

Lucrătorul și Ziditorul în mijloc stând, ca Cel ce singur cearcă inimile tuturor, și în mâini luând lopata curățitoare, desparte cu multă înțelepciune aria cea a toată lumea, arzând nerodirea și dăruind viață veșnică celor bine roditori.

Canonul II al Praznicului

Văzând Făcătorul pe cel ce l-a zidit cu degetele în întunericul greșelilor și în legături de nescăpat, ridicându-l, l-a pus pe amândoi umerii Săi; iar acum în vârtejurile curgerilor năvalnice, îl spală de rușinea cea de demult a răului obicei al lui Adam.

Cu dreaptă credință să alergăm, cu osârdie, la izvoarele cele preacurate, ale curgerii celei mântuitoare și să vedem pe Cuvântul, Cel din cea nestricată, Cel ce ne pune înaintea apa

dumnezeieștii însetări, care curățește cu blândețe boala lumii.

Cântarea a V a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

Isus, Începătorul vieții, vine să dezlege osânda lui Adam celui întâi-zidit. Și ca Dumnezeu, curățire netrebuindu-I, pe cel căzut îl curățește în Iordan, întru care, omorând vrajba, dăruiește pacea, care covârșește toată mintea.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 7

Irmos:

Cel ce înot în valul grijilor lumești și mă înec de păcatele cele împreună înotătoare, și la fiara cea stricătoare de suflet mă arunc, ca Iona Hristoase strig Ție, dintru adâncul cel purtător de moarte scoate-mă.

Adușu-și-au aminte de Tine sufletele cele încuiate și lăsate în iad ale dreptilor, și de la Tine mântuire cereau, pe Care prin Cruce Hristoase le-ai dat, la cei dedesubt venind ca un milostiv.

Spre casa ta cea însuflețită și nefăcută de mâini, care se stricase cu patimile, a privi iarăși ceata apostolilor s-a deznădăjduit, ci mai presus de nădejde închinându-se, pretutindenea înviat Te-a propovăduit.

A Născătoarei:

Chipul negrăitei nașterii tale, ceea ce ești cu totul fără prihană, Fecioară, Mireasă dumnezeiască, care a fost pentru noi, cine din oameni va putea să-l spună? Că Dumnezeu Cuvântul necuprins fiind, împreunându-Se cu tine trup din tine S-a făcut.

Canonul I al Praznicului

Cel ce S-a născut fără stricăciune din Dumnezeu Tatăl, S-a întrupat din Fecioara, fără de pată, Hristos; a Cărui curea, adică unirea Cuvântului cea cu noi, Înaintemergătorul ne învață că nu este lesne a o dezlega; Care izbăvește pe pământenii din stricăciune.

Cu foc botează în cele din urmă, Hristos, pe cei neascultători, care nu Îl socoteau Dumnezeu. Iar pe cei ce cunosc Dumnezeirea Lui, cu Spiritul îi înnoiește, prin apă, cu harul, de greșeli izbăvindu-i.

Canonul II al Praznicului

Din leul cel din mare, prorocul, cel ce s-a aprins minunat timp de trei nopți în cele dinlăuntru ale lui, iarăși a ieșit, arătând tuturor, de mai înainte, mântuirea de diavolul cel de oameni ucigător, prin nașterea cea de a doua, în anii cei de apoi.

Cerul deschizându-se, prin prealuminatele sale adâncuri, cele mai ascunse, prorocul a zărit pe Spiritul, Cel trimis de la Tatăl, coborându-Se ca un porumbel în chip de negrăit. Și rămânând peste Cuvântul cel preacurat, S-a arătat popoarelor, venind la Stăpânul.

Cântarea a VI a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

Glasul Cuvântului, sfeșnicul Luminii, Luceafărul mergător înaintea Soarelui, în pustie

strigă tuturor popoarelor: Pocăiți-vă și mai înainte vă curățiți, căci, iată de față stă Hristos, mântuind lumea din stricăciune.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

Nu va mai putea încă stăpânia morții cu puterea să țină pe oameni, că Hristos S-a coborât sfărâmând și stricând puterile ei. Legat este iadul, profeții cu un glas se bucură, sosit-a Mântuitorul, zicând celor ce erau în credință: Ieșiți credincioșilor la înviere.

Icosul Învierii

Cutremuratu-s-au jos cele de desubt astăzi, iadul și moartea de Unul din Treime; pământul s-a clintit și portarii iadului văzându-Te s-au spăimântat; iar zidirea toată cu profeții bucurându-se cântă Ție cântare de biruință, Mântuitorului nostru Dumnezeu, Celui ce ai stricat acum puterea morții. Să glăsuim și să strigăm către Adam și către cei din Adam: Lemnul pe acesta iarăși l-a băgat în rai; ieșiți credincioșilor la înviere.

Sinaxar

În această lună, în ziua a paisprezecea, Duminica a XXIX a după Cincizecime, sărbătorim încheierea

**praznicului sfintei și dumnezeieștii Arătări
a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului
nostru Isus Hristos.**

**A Cărui mărire și putere este în vecii
vecilor. Amin**

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 7

Irmos:

Cuptorul, cel ce ardea cu foc de demult,
tinerii izvorâtor de rouă l-au arătat, pe unul
Dumnezeu laudându-L și zicând: Cel preaînălțat
Dumnezeul părinților, și preamărit.

Prin lemn s-a omorât Adam de voie, neascultare
făcând, însă cu ascultarea lui Hristos iarăși s-a
înnoit, că pentru mine S-a răstignit Fiul lui
Dumnezeu cel preamărit.

Pe Tine, Hristoase, Cel ce ai înviat din mormânt,
toată zidirea Te laudă, că Tu celor din iad viață le-
ai înflorit, morților înviere, celor dintru întuneric
lumină, Cea ce ești preamărit.

A Născătoarei:

Bucură-te fiica lui Adam celui stricat: Bucură-te una Mireasă a lui Dumnezeu: Bucură-te prin care stricăciunea s-a gonit ceea ce ai născut pe Dumnezeu. Pe Carele roagă-L Curată, să ne mântuim noi toți.

Canonul I al Praznicului

Precum în cer tot așa și la Iordan, puterile îngerești au stat de față, cu cutremur și cu mirare, privind la smerenia cea mare a lui Dumnezeu: cum Cel ce ține așezarea apelor celor mai de deasupra a stat în ape, purtător de trup, Dumnezeul părinților noștri.

Norul și marea într-o care, oarecând, s-a botezat poporul de demult, într-o ieșire, prin Dătătorul Legii, au preînchipuit minunea dumnezeiescului Botez. Și marea era chipul apei, iar norul, al Spiritului; prin care desăvârșiți făcându-ne, strigăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Toți credincioșii, teologhisind neîncetat, cu îngerii să mărim pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, că Aceasta este Treimea cea în Trei Ipostasuri de o ființă și Unul este Dumnezeu, Căruia Îi cântăm: Prealăudate Doamne al părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Canonul II al Praznicului

Văpaia caldeilor, cea îngrozitoare, care Te închipuia pe Tine, ai oprit-o, prefăcând-o în rouă. Iar acum cu apă Te-ai îmbrăcat, surpând pe vătămătorul vrăjmaș, cel tăinuit, care chema la calea cea lunecătoare.

Despărțindu-se Iordanul de demult, pe uscat a trecut poporul lui Israel, închipuindu-Te pe Tine, Cel preaputernic, Care treci acum, cu sânăuire, făptura prin ape, către calea cea nestricată și mai bună.

Știm că Tu ai adus de demult în chip jalnic potopul cel atotnemicitor, spre pierderea a toate; o, de trei ori mărește și uimitoare lucruri făcând!

Iar acum ai înecat, Hristoase, păcatul, pentru milostivirea și mântuirea oamenilor.

Cântarea a VII a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

Pe tinerii cei binecredincioși, care au intrat în cuptorul cel de foc, suflând Spiritul cel răcoritor, și coborârea dumnezeiescului înger i-a păzit. Deci, în văpaie răcoriți fiind, cu mulțumire cântau: Prealăudate Doamne al părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Canonul Învierii Cântarea VIII, glas 7

Irmos:

Rugul cel nears împreunându-se cu focul în Sinai, pe Dumnezeu cunoscut L-a făcut lui Moise celui zăbavnic la limbă și gângav, și pe cei trei tineri râvna lui Dumnezeu cântăreți nebiruiți de foc i-a arătat. Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Preacuratul Miel cel cuvântător junghiindu-Se pentru lume, au încetat prinoasele cele după lege

și ca un Dumnezeu fără de păcat, pe aceasta a curățit care strigă pururea: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Nefiind fără de stricăciune mai-nainte de patimă, trupul nostru cel luat de Făcătorul după patimă și după înviere, neapropiat de stricăciune s-a alcătuit, și pe cei muritori îi înnoiește, care strigă: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați și-L preaînălțați întru toți vecii.

A Născătoarei:

A ta curăție cea cu totul fără prihană Fecioară spurcăciunea și uriciunea lumii o a curățit și te-ai făcut pricină împăcării noastre către Dumnezeu Preacurată. Pentru aceasta Fecioară toate lucrurile te binecuvântăm, și te preaînălțăm întru toți vecii.

Canonul I al Praznicului

Leapădă orice temere, a zis Izbăvitorul Înaintemergătorului; pleacă-te Mie și vino la Mine ca la Hristos, că Acesta sunt din fire; supune-te poruncii Mele și Mă botează pe Mine, Cel ce Mă

cobor. Pe Care Mă binecuvântează popoarele și Mă preaînaltă întru toți vecii.

Cuvintele Stăpânului dacă le-a auzit Botezătorul, cutremurându-se, palma și-a întins. Dar atingându-se cu mâna de creștetul Ziditorului său, Cel ce vrea să Se boteze, a strigat: Sfințește-mă, că Tu ești Dumnezeuul meu, pe Care Te binecuvintează popoarele și Te preaînaltă întru toți vecii.

A Treimii arătare în Iordan, s-a făcut; că însăși Firea mai presus de Dumnezeire, Tatăl, a strigat: Acesta Ce Se botează este Fiul Meu Cel Iubit. Și Spiritul a venit la Cel asemenea; pe Care Îl binecuvintează popoarele și-L preaînaltă întru toți vecii.

Canonul II al Praznicului

Cei trei temători de Dumnezeu în foc fiind rourați, strălucind luminat întru întreitele sfințenii, au arătat în chip lămurit firea cea preaînaltă care a ars, cu amestecarea omenească în rouă, în chip dorit, toată înșelăciunea atotpierzătoare.

Să se îmbrace în alb toată firea pământescă cea ridicată acum din cădere la ceruri, căci prin Cuvântul, prin Care toate se țin, spălată de greșelile cele dintâi în ape curgătoare, a scăpat de ele, curățindu-se în chip luminat.

Cântarea a VIII a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-i și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Taină minunată a arătat cuptorul Babilonului, care a izvorât rouă. Că în valurile sale vrea să primească Iordanul pe Focul cel netrupesc și să îngăduie pe Ziditorul, Cel ce Se botează cu trupul; pe Care Îl binecuvântează popoarele și Îl preaînălță întru toți vecii.

Preotul: **P**e Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: **M**ărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 7

Irmos:

Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pânțele și Cuvântului, Celui întrutot meșter trup i-ai împrumutat, Maică neispită de

bărbat Fecioară de Dumnezeu Născătoare, lăcașul
Celui nesuferit, încăperea Celui nemărginit, a
Făcătorului tău, pe tine te mărim.

Toți cei cu socoteli străine, care adăugați
Dumnezeirii patimă, astupați-vă gurile, că pe
Domnul măririi răstignit cu trupul și nerăstignit
cu firea cea dumnezeiască, ca pe Unul în două firi
Îl mărim.

Cei ce ați lepădat învierea trupurilor, la
mormântul lui Hristos venind, învățați-vă, că a
murit și iarăși s-a sculat trupul Dătătorului de
viață, spre încredințarea învierii celei de apoi, pe
care nădăjduim.

A Treimii:

Nu Treime a dumnezeirilor ci a Fețelor, nici
Unime a Fețelor, ci a Dumnezeirii cinstind, tăiem
pe cei ce o despart pe Aceasta, și amestecăm iarăși
pe cei ce îndrăznesc a face amestecare împotriva
Acesteia, pe Care o mărim.

Canonul I al Praznicului

*Stih: **M**ărește, suflete al meu, pe cea mai cinstită decât oștile cerești.*

Irmosul - glasul 2

Nu se pricepe nicio limbă a te lăuda după vrednicie, ci se întunecă și mintea cea mai presus de lume să cânte ție, de Dumnezeu Născătoare. Însă, fiind bună, primește credința; că știi râvna noastră cea dumnezeiască; că tu creștinilor ești ocrotitoare, pe tine te mărim.

*Stih: **M**ărește, suflete al meu, pe Cel ce a cerut Botez de la Înaintemergătorul.*

*Stih: **M**ărește, suflete al meu, pe Cel ce a venit la Iordan să Se boteze.*

Troparul

Vino, Davide, cu Spiritul la cei luminați. Cântă acum: apropiați-vă de Dumnezeu cu credință, grăind: luminați-vă; că săracul acesta Adam, întru cădere, a strigat și l-a auzit pe el Domnul, venind la apele Iordanului, și pe cel stricat l-a înnoit.

*Stih: **M**ărește, suflete al meu, pe Cel ce a fost mărturisit de glasul părintesc.*

*Stih: **M**ărește, suflete al meu, pe Unul din Treime, Care Și-a plecat creștetul și Botez a primit.*

Troparul

Isaia grăiește: spălați-vă și vă curățiți; lăsați-vă vicleșugurile dinaintea Domnului. Cei însetați mergeți la Apa cea vie. Că Hristos stropește cu apă înnoitoare pe cei ce se apropie de Dânsul cu credință și botează cu Spirit spre viața cea neîmbătrânitoare.

*Stih: **P**rorocule, vino la Mine, întinde-ți mâna și Mă botează degrabă.*

*Stih: **P**rorocule, lasă acum, și mă botează pe Mine, Cel ce voiesc, că am venit să plinesc toată dreptatea.*

Troparul

Păziți suntem, credincioșilor, cu harul și cu pecetea. Că precum evreii scăpau de pierzătorul ungând pragurile cu sânge, așa și nouă această dumnezeiască prăznuire ne va fi baie de a doua naștere; din care vom vedea și Lumina cea neapusă a Treimii.

Canonul II al Praznicului

*Stih: **M**ărește, suflete al meu, pe cea mai cinstită decât oștile cele cerești, pe preacurata Fecioară, Născătoare de Dumnezeu.*

Irmosul, glas 2

O, minunile nașterii tale celei mai presus de minte, Mireasă preacurată, Maică binecuvântată, prin care dobândind desăvârșită mântuire, cântăm după vrednicie făcătoarei de bine, aducând ca dar cântare de mulțumire.

*Stih: **A**stăzi, Stăpânul Își pleacă creștetul sub mână Înaintemergătorului.*

*Stih: **A**stăzi, Ioan botează pe Stăpânul în apele Iordanului.*

*Stih: **A**stăzi, Stăpânul în ape îngroapă păcatul oamenilor.*

Troparul

Știm că cele ce s-au arătat lui Moise în rug, aici prin uimitoare așezăminte s-au lucrat. Că precum Fecioara, care a purtat în sine Foc, născând pe Purtătorul de lumină, a fost păzită de Binefăcătorul nevătămată, așa au fost păzite și apele Iordanului, primindu-L pe El.

*Stih: **A**stăzi, Stăpânul de sus este mărturisit
Fiu iubit.*

*Stih: **A**stăzi, Stăpânul a venit să sfințească
firea apelor.*

*Stih: **A**stăzi, Stăpânul, primește Botez din
mâna Înaintemergătorului.*

Troparul

Împărate fără de început, desăvârșind firea omenească, ai uns-o cu împărtășirea Spiritului și cu ape preacurate ai curățit-o și, puterea întinericului cea înfumurată biruind, ai mutat-o acum la viața cea neîncetată.

Cântarea a IX a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

*Stih: **M**ărește, suflete al meu, pe cea mai
cinstită decât oștile cerești.*

Nu se pricepe nicio limbă a te lăuda după vrednicie, ci se întunecă și mintea cea mai presus de lume să cânte ție, de Dumnezeu Născătoare. Însă, fiind bună, primește credința; că știi râvna noastră cea dumnezeiască; că tu creștinilor ești ocrotitoare, pe tine te mărim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru, și

vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a X-a. A Învierii

Marea Tiberiadei, odinioară, cu feciorii lui Zevedeu, pe Natanail, cu Petru și cu alți doi, și pe Toma, i-a avut la pescuit; care, după porunca lui Hristos de-a dreapta aruncând, au prins mulțime de pești; pe care Petru cunoscându-l, către El a înotat; cărora a treia oară s-a arătat, și pâine le-a arătat și pește pe cărbuni.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Luminătoarea Praznicului

Arătatu-S-a Mântuitorul, Harul și Adevărul, în apele Iordanului, și pe cei ce erau întru întuneric și în umbră dormeau, i-a luminat. Pentru că a venit și S-a arătat Lumina cea neapropiată.

La Stihoavnă (Stihirile laudelor)

Stihirile Laudelor Învierii, glas 7, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Înviat-a Hristos din morți, dezlegând legăturile morții, binevestește pământule bucurie mare, lăudați ceruri mărirea lui Dumnezeu.

Lăudați pe Domnul întru Sfînții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Isus, Unuia, Celui fără de păcat.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea mării Lui. (Ps. 150, 2)

Învierii lui Hristos închinându-ne nu încetăm. Că însuși ne-a mântuit pe noi de

fărădelegile noastre, Sfânt este Domnul Isus, Cel ce a arătat învierea.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Ce vom răsplăti Domnului, pentru toate care ne-a dat ? Că pentru noi Dumnezeu este între oameni; pentru firea cea stricată, Cuvântul trup S-a făcut și S-a sălășluit întru noi; către cei nemulțumitori, Făcătorul de bine; către cei robiți, Eliberatorul, către cei ce ședeau întru întuneric, Soarele dreptății; pe Cruce, Cel fără patimă, în iad lumina, în moarte viața, învierea pentru cei căzuți. Către Carele să strigăm: Dumnezeuul nostru mărire Ție.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Porțile iadului le-ai sfărâmat Doamne, și stăpânia morții ai surpat cu puternică tăria Ta; și împreună ai sculat pe morții cei ce dormeau din veac întru întuneric, cu dumnezeiască și mărită învierea Ta, ca Împăratul tuturor și Dumnezeu atotputernic.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Veniți să ne bucurăm de Domnul și să ne veselim întru învierea Lui, că împreună a ridicat pe cei morți din legăturile iadului cele nedelegate și a dăruit lumii ca un Dumnezeu viață veșnică și mare milă.

Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu! Înălță-Se mâna Ta, nu uita de săracii Tăi până în sfârșit. (Ps. 9, 32)

Strălucind îngerul, a șezut pe piatra mormântului celui de viață primitor și femeilor mironosițe a binevestit grăind înviat-a Domnul, precum mai-nainte a zis nouă. Spuneți ucenicilor Lui, că va merge mai-nainte de voi în Galileea și lumii va da viață veșnică, și mare milă.

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)

Pentru ce ați lepădat piatra cea din capul unghiului, o călcătorilor de lege iudei? Aceasta este piatra, pe care o a pus Dumnezeu în Sion, Cel ce din piatră a izvorât în pustie apă și nouă ne-a

izvorât din coasta Sa nemurire. Aceasta este Piatra, care din muntele cel fecioresc S-a tăiat fără de voie bărbătească, Fiul omenesc, Cel ce va să vină pe norii cerului, la Cel vechi de zile, precum a zis Daniel și veșnică este împărăția Lui.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 6

Cu apele Iordanului Te-ai îmbrăcat, Mântuitorule, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină. Și creștetul Ți-ai plecat Întemernicului, Cel ce ai măsurat cerul cu palma, ca să întorci lumea de la înșelăciune, și să mântuiești sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Glas 2

Astăzi Hristos a venit la Iordan să se boteze. Astăzi Ioan s-a atins de creștetul Stăpânului. Puterile cerești s-au înspăimântat, văzând taină preamănată. Marea a văzut și a fugit; Iordanul văzând s-a întors înapoi; iar noi, cei ce ne-am luminat, strigăm: Mărire lui Dumnezeu, Celui ce S-a arătat și pe pământ a fost văzut și lumea a luminat.

Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeuule ceresc, Părinte atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeuule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta, și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților noștri,

și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărdit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule... *De 3 ori, cu 3 închinăciuni.*

**Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai
rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din
cursele vrăjmașului scăpându-i; arătându-Te pe
Tine Apostolilor Tăi, i-ai trimis la propovăduire; și
prin ei pacea Ta ai dăruit lumii, unule mult-
Milostive.

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan
Gură de Aur.*

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și dezlegarea deplină (Apolisul).

Preotul: **M**iluieste-ne, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (**N.**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N.**), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (**N.**) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru mila, viața, pacea,

sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserica aceasta, pentru cei ce trudes, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește,
Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Ziuă toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de
păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor
sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să
cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre,
de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace
lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și într-o
pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeuul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**ace tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: Înțelepciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.